A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.705/2025/3.
A tanács tagjai:	Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
	Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
	Dr. Bögös Fruzsina bíró
	Dr. Dobó Viola bíró
	Dr. Sugár Tamás
A felperes:	felperes
	(cím1.)
A felperes képviselője:	Bartuszek Ügyvédi Iroda
	(cím2,
	eljáró ügyvéd: dr. Bartuszek J. Attila)
Az alperes:	Budapest Főváros Kormányhivatala
	(cím3)
Az alperes képviselője:	Dr. Szász Imola kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	pénztárgép forgalmi engedélyének
	visszavonása tárgyában hozott határozat

(BP/0103-PT/01127-053/2021. iktatószámú határozat jogszerűsége)

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (48. sorszám alatt)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 107.K.701.905/2024/47. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

Ezen végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes kérelme alapján eljárt egyéb1 (a továbbiakban: alperesi jogelőd) a 2013. szeptember 19. napján kiadott, MKEH/MH/01205-007/2013/PT számú határozatával a felperes SAM4S NR-300 Online pénztárgép (a továbbiakban: pénztárgép) forgalmazását A017 számon feltételesen engedélyezte (a továbbiakban: engedélyező határozat), majd az MKEH/MH/01205-010/2014/PT számú, 2014. január 23. napján kelt határozatával a pénztárgép forgalmazási engedélyét – a szakértő bevonásával lefolytatott eljárása alapján – visszavonta. A felperes fellebbezése alapján eljárt egyéb2 - helyettese, mint másodfokú hatóság az MKEH/JF-0034/4/2014 iktatószámú, 2014. április 14. napján kelt határozatával módosított MKEH-JF-0034/1/2014. számú, 2014. február 25. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[2] A felperes a visszavonó határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amely alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. október 1. napján kelt, 24.K.31.419/2014/21. számú ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú döntésre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárt Kúria a Kfv.II.37.070/2016/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította. A felperes alkotmányjogi panasza folytán az Alkotmánybíróság a 3311/2018. (X. 16.) AB számú határozatával a Kúria Kfv.II.37.070/2016/7. számú ítéletét megsemmisítette. A Kúria a megismételt felülvizsgálati eljárásban a 2019. május 15. napján kelt, Kfv.II.38.340/2018/13. számú ítéletével a Fővárosi és Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.31.419/2014/21. számú ítéletét – az indokolás és az új eljárásra adott iránymutatás módosításával – hatályában fenntartotta, a perköltség- és illetékviselésre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[3] A megismételt eljárás alapján az – időközbeni jogszabályváltozások okán eljárt – alperes a 2019. augusztus 8. napján kelt, BP-103-PT/01490-011/2019. számú határozatával – az alperesi szakvélemény alapján – a pénztárgép forgalmazási engedélyét ismételten visszavonta. A felperes keresete alapján eljárt Fővárosi Törvényszék a 2020. október 1-én kelt 28.K.701.653/2020/4. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. A felek felülvizsgálati kérelmei alapján eljárt Kúria a 2021. április 20-án kelt Kfv.IV.37.179/2021/6. számú ítéletével (a továbbiakban: kúriai ítélet III.) a Fővárosi Törvényszék 28.K.701.653/2020/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

[4] Az alperes az újabb megismételt eljárásban a 2021. szeptember 2. napján kiadmányozott BP/0103PT/01127-053/2021 számú határozatával a pénztárgép A017 számú forgalmazási engedélyét ismételten visszavonta; valamint az ügyintézési határidő túllépése miatt, a felperes számára 10.000 forint megfizetését is előírta. A határozatában hivatkozott az általa beszerzett szakvéleményre és a kúriai ítéletek ezzel kapcsolatos megállapításaira, reagált a felperesi informatikai szakvéleményben írtakra és megállapította, hogy a felperesi informatikai szakvélemény, továbbá a felperesi nyilatkozatok sem tették aggályossá az alperesi szakvéleményt, sőt azok több ponton is alátámasztották azt.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[5] A felperes a keresetében az alperesi határozat – az eljárás során hozott végzésekre is kiterjedő – megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Pernyertesség esetén perköltségre igény tartott.

[6] Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását, pernyertessége esetére perköltség megállapítását kérte.

A jogerős ítélet

[7] Az eljárt Fővárosi Törvényszék a jogerős ítéletével az alperes BP/0103PT/01127-053/2021 számú határozatát megsemmisítette, az alperest új eljárás lefolytatására, a felperesnek 2.951.480 forint összegű perköltség megfizetésére kötelezte.

[8] A jogerős ítélet felülvizsgálati kérelem befogadása szempontjából lényeges okfejtése szerint a perben az alperes iratellenesen hivatkozott arra, hogy kizárólag reagált a felperesi magánszakvéleményben foglaltakra, mert az alperes a határozatának 35. oldalán kivastagított szövegezéssel jelenítette meg, hogy a leírtak alapján a pénztárgép nem felelt meg – többek között – a 48/2013. (XI. 15.) NGM rendelet 3. melléklet A) alcím 11. és 12. pontjának, illetőleg az FD) alcím 22. pont hb) alpontjának, továbbá az ED) alcím 3. pontjának. Ugyanakkor az alperesi szakértő szakvéleménykiegészítésének 5. oldalán azt rögzítette a szakértő, hogy a feltárt működési mód nem felel meg az NGM rendelet 3 számú melléklet D) alcím 2. pontjának; EA) alcím 1. pontjának; FB) alcím 3. pontjának, FD) alcím 4. pont a) és d) alpontjának. Az alperes tehát olyan szakkérdésben foglalt állást és tett megállapítást, amelyet a szakértői vélemény nem rögzített, nem állapított meg, arra nem terjedt ki. Ezek miatt a törvényszék azt állapította meg, hogy az alperes eljárása ütközött az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 71. § (1), a 62. § (1) és a 81. § (1) bekezdésben foglalt bizonyítási, tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettségével.

[9] Az eljárt bíróság kifejtette továbbá, hogy a felperes az eljárás egészének a vonatkozásában hivatkozott arra, hogy az alperes különleges szakértelem nélkül hozta meg a határozatát, azonban nem jelölt meg semmilyen jogi előírást, amely tilalmazná, hogy az alperes a korábbi, vagy más eljárás során feltárt bizonyítékokat felhasználhassa. Ennek jogi akadálya nincs, sőt a kúriai ítélet III. kifejezetten azt rögzítette, hogy az alperesi szakvélemény alkalmas volt arra, hogy az alperes a határozatát arra alapítsa, az addig feltárt bizonyítékok alapján az alperesi szakvélemény aggálytalan, azaz az alperesi szakvélemény felhasználásának törvényes akadálya nem volt. A kúriai ítélet III. lényege éppen az volt, hogy a felperes a bizonyítékok teljeskörű megismerését követően kerül abba a helyzetbe, hogy alappal tudja vitatni az alperesi szakvélemény megállapításait. Az alperes eljárása tehát e tekintetben megfelelt a jogszabályi előírásoknak és a Kúria ítéletében foglaltaknak is.

[10] A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes a perben vizsgált eljárásban informatikai szakvéleményt nyújtott be és az abban foglaltakra tekintettel kérte új szakértő kirendelését, amelyet az alperes elutasított és – a perben – kifejtette, hogy a kúriai ítélet III. értelmében kizárólag új bizonyíték esetén lett volna helye további bizonyítási eljárás lefolytatásának. A törvényszék megállapította, hogy a felperes által csatolt informatikai szakvélemény új bizonyítéknak minősült. Az alperesnek a kúriai ítélet III. [41] bekezdésben megfogalmazott iránymutatás alapján nem volt kötelezettsége új szakértőt kirendelni, ugyanakkor az alperes a szakkérdés megítéléséhez szükséges különleges szakértelemmel nem rendelkezett, hiszen korábban már szakértőt rendelt ki és szakvélemény kiegészítést is beszerzett. A Kúria

Kfv.I.35.154/2016/5. számú határozatára hivatkozással kifejtette, hogy az ellentmondó vagy hiányos szakértői vélemények közötti ellentmondás feloldása maga is szakkérdés, amelyet nem helyettesít a hatóság jogi mérlegelési tevékenysége. Az új bizonyíték alapján tehát az Ákr. 71. § (1) és a kúriai ítélet III. [41] bekezdésében foglaltak értelmében az alperes mérlegelési jogkörébe tartozott, hogy annak vizsgálatára új szakértőt rendel ki, avagy az alperesi szakértőt hívja fel az alperesi szakvélemény kiegészítésére. Az alperes azonban új szakértőt nem rendelt ki, továbbá az alperesi szakértőt sem hívta fel a szakvélemény kiegészítésére, hanem a felperesi informatikai szakvéleményt saját maga válaszolta meg különleges szakértelem hiányában.

[11] A felperes előadása jogszerű volt a tekintetben, hogy az alperes szakértelem hiányában járt el, mert szakértő bevonása nélkül foglalt állást a felperesi informatikai szakvélemény megalapozottságával kapcsolatban, amely egyértelműen sérti az Ákr. 71. § (1), a 62. § (1) és a 81. § (1) bekezdésben foglalt bizonyítási, tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettségét.

[12] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet azt állapította meg, hogy az alperes eljárása nem felelt meg az Alapjogi Chartában és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben deklarált tisztességes eljárás követelményeinek. A hatóságnak az ügyfelet a szükséges tájékoztatással el kell látnia, vele együtt kell működnie, részére a bizonyítékok megismerésének lehetőségét, az érdemi nyilatkozattételt biztosítani kell. Ennek hiányában a közigazgatási perekben eljáró bíróság sem teljesítheti közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. §-ában megfogalmazott hatékony jogvédelem biztosítására irányuló kötelezettségét, a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye is, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesítéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

[13] Az eljárt bíróság hangsúlyozta, hogy az alperesnek a felperesi informatikai szakvéleményben foglaltak vizsgálatára vagy fel kellett volna hívnia az alperesi szakértőt a szakvéleményének kiegészítésére, vagy új informatikai szakértőt kellett volna kirendelnie, majd a lehetőséget kellett volna biztosítani a felperesnek, hogy az elkészült szakvélemény kiegészítés, vagy az új szakvélemény tekintetében az észrevételezési jogát gyakorolhassa, csak ezt követően hozhatott volna határozatot. Mindezért megállapította, hogy az alperes közigazgatási cselekménye felülbírálatra alkalmatlan volt, az alperes nem tett eleget teljeskörűen tényállás-tisztázási, indokolási, bizonyítási kötelezettségének, mert a felperesi informatikai szakvélemény kapcsán szakkérdésben foglalt állást, különleges szakértelem ismeretének a hiányában. Ezért az alperesi határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés a), illetve a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pont alapján megsemmisítette; és a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pont értelmében az alperest új eljárásra kötelezte.

[14] A jogerős ítélet a megismételt eljárásra előírta, hogy annak során az alperes köteles a felperesi informatikai szakvéleményében, annak a perben határidőben előterjesztett kiegészítésében, foglaltak megválaszolására informatikai szakértőt az eljárásba bevonni, akár az alperesi szakvélemény kiegészítésével, akár új szakértő kirendelésével; majd köteles az új bizonyítékot a felperessel megismertetni; határidő tűzésével észrevételezési jogot biztosítani; csak ezt követően hozhat újabb határozatot.

[15] Az eljárt törvényszék a pervesztes alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szól 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogi képviseletével felmerült igazolt költségei megfizetésére. A perköltség összegéről a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről

szóló 31/2017. (XII. 7.) IM rendelet szerint csatolt költségjegyzék és a bírósági eljárásban megállapítandó ügyvédi költségről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdésére figyelemmel határozott, ugyanakkor az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte azt a felperes által elvégzett munkára tekintettel, mivel a felperes által előadottak nagy része nem volt figyelembe vehető. Ennek során értékelte, hogy a felperes számos olyan előadást tett, amely nem képezte a per tárgyát, több alkalommal is a keresetváltoztatás tilalmába ütköző módon adta elő a jogsérelmeit, a bizonyítási indítványait, bizonyítékait több esetben is késedelmesen terjesztette elő és beadványaiban jelentős részben megismételte a korábbi állításait. A felperes ezen, figyelembe nem vehető előadásai vagy nem minősültek a Pp. 80. § szerinti „a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben” felmerült költségnek (jelen per tárgyával össze nem függő előadások), vagy nem tekinthetőek „szükségképpen” felmerült költségnek (keresetváltoztatás tilalmába ütköző, ismétlődő előadások; bizonyítékok, bizonyítási indítványok késedelmes benyújtása, előterjesztése). Ezek miatt a költségjegyzékben feltüntetett 185 munkaórát annak 20 %-ában, 37 munkaórában határozta meg.

A felülvizsgálati kérelem

[16] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kifejtve, hogy a jogerős ítélet a felperes keresetétől eltérően – azon túlterjeszkedve - és a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontjának helytelen alkalmazása mellett szükségtelenül kötelezte az alperest a közigazgatási hatósági eljárás megismétlésére. Ezzel a jogerős ítélet alakilag sérti a Kp. 85.§ (1) bekezdését, Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésében, a Pp. 342. § (1) bekezdésében, a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt, valamint a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezést.

[17] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatósági okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontját és b) pontját jelölte meg. Előadta, hogy elvi jelentőségű és a joggyakorlat egységét veszélyeztető jogkérdést vet fel, hogy a bíróság rendelhet-e el új közigazgatási eljárást akkor is, ha a releváns tényállás már tisztázott, és a hatósági határozat kizárólag amiatt felülbírálatra alkalmatlan, mert a hatóság szakkérdésben szakértő bevonása nélkül minősített, annak ellenére, hogy a perben feltárt és az ítéletben rögzített hiányok alapján a tényállás kiegészítése bírói kontroll mellett is pótolható volna.

[18] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet jogkérdésben, a perköltség vonatkozásában eltér a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú határozatában megtestesülő közzétett gyakorlatától, mivel a hivatkozott döntés szerint az ügyvédi munkadíj mérséklése kivételes, és kizárólag az adott ügy konkrét peradataira támaszkodó, részletes tartalmi elemzéssel indokolható; „konkrétumok nélküli általánosságoknak” nincs helye. Az indokolásnak tételesen meg kell jelölnie, hogy a tényleges ügyvédi tevékenység mely részei, miért aránytalanok, illetve óradíjas elszámolásnál miért „kirívóan” ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel a díjtétel. A perbeli ítélet e mércét nem teljesíti: generális megállapításokra szorítkozik, az arányossági/aránytalansági vizsgálat érdemi levezetését nélkülözi, így a mérséklés okszerűsége és jogszerűsége nem ellenőrizhető.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt

[22] A befogadásról döntő bíróság azt vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.). A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban (Kfv.VII.37.557/2024/2.).

[23] A Kúria közzétett gyakorlata szerint a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, illetve a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet (Kfv.VII.37.357/2022/2.). A befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia; a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakat adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja. (Kfv.IV.37.306/2024/3.)

[24] A felperes a joggyakorlat egységének biztosítását azért tartotta szükségesnek, mert a véleménye szerint a törvényszéknek nem lett volna lehetősége az alperes új eljárásának elrendelésére, a szükséges szakértői bizonyítást a perben kellett volna elvégezni.

[25] A jogerős ítélet szerint az alperesnek a felperesi informatikai szakvéleményben foglaltak vizsgálatára vagy fel kellett volna hívnia az alperesi szakértőt a szakvéleményének kiegészítésére, vagy új informatikai szakértőt kellett volna kirendelnie, majd a lehetőséget kellett volna biztosítani a felperesnek, hogy az elkészült szakvélemény kiegészítés, vagy az új szakvélemény tekintetében az észrevételezési jogát gyakorolhassa, csak ezt követően hozhatott volna határozatot.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében az alsóbb

fokú bíróságok számára – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. (Kfv.IV.37.584/2022/2.)

[27] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. (Kfv.IV.37.679/2020/2.)

[28] A Kúria megállapította, hogy a felperes nem támasztotta alá semmivel, hogy az adott kérdésben a bírói gyakorlat ne lenne egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn. A hatósági eljárásban elmaradt szakértői bizonyítás perbeli pótlása tekintetében továbbá a Kúria közzétett gyakorlattal rendelkezik. A Kfv.IV.37.093/2025/12. számú határozatában kifejtette, hogy a hatósági határozat alapjául szolgáló tényállás megállapításnak terepe a közigazgatási hatósági eljárás. A bíróság nem állapíthatja meg a tényállást a hatóság helyett, a szükséges bizonyítási eljárást nem helyettesítheti a saját eljárásában lefolytatott bizonyítással.

[29] A felülvizsgálat alapjául szolgáló ügyben az eljárt bíróság azt rótta a hatóság terhére, hogy a szakértő bevonása nélkül foglalt állást egyes szakkérdések tekintetében, ami azt jelentette, hogy ebben a tekintetben a tényállást nem tisztázta, bizonyos kérdésekben nem állt a hatóság rendelkezésére szakvélemény, amelyre a határozati tényállását alapozhatta volna. A jogerős ítélet szerint egyes, az ügy eldöntése szempontjából lényeges kérdések tekintetében a szakértői vélemény hiányában a hatóság határozata érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan volt. Ebből kifolyólag az adott kérdésekben a perben lefolytatott bizonyítás helyettesítette volna a hatóság által lefolytatandó bizonyítást.

[30] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A következetes kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2. Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyazonosságot úgy mutatja be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[31] A Kúria hangsúlyozza, hogy a jogkérdésben való eltérés megjelölésének konkrétnak kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal {Jpe.I.60.011/2021/3. [21] bekezdés}.

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmében az eltérés alapjaként egy, a perköltség megállapítása vonatkozásában felhívott közzétett döntésre hivatkozott, kifogásolva a részére megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség „generális megállapításokon” alapuló mérséklését.

[33] A Kúria megállapította, hogy a felperes nem jelölte meg a felülvizsgálattal támadott jogerős ítéletben foglalt, az eltérés alapjául szolgáló konkrét, eltérő jogértelmezést. Ennek kapcsán kiemeli a felülvizsgálati bíróság, hogy a jogerős ítélet [65] bekezdése tartalmaz olyan körülményeket, amelyeket az eljárt bíróság a perköltség megállapítása során értékelt. Így figyelembe vette, hogy a felperes a bizonyítási indítványait, bizonyítékait több esetben is

késedelmesen terjesztette elő, számos olyan előadást tett, amely nem képezte a per tárgyát {vö: jogerős ítélet [35]-[36] bekezdések}, beadványaiban jelentős részben megismételte a korábbi állításait több alkalommal is a keresetváltoztatás tilalmába ütköző módon adta elő a jogsérelmeit {erre vonatkozóan a jogerős ítélet [50]-[51] bekezdései tartalmaznak további konkrétumokat}. Mindez szükségessé tette volna, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását ebben a tekintetben megindokolja, így megjelölje azt a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezést, ami szerint a perköltségének mérséklésére csupán „konkrétumok nélküli általánosságok” alapján került sor és a felülvizsgálati kérelme nem csupán a jogerős ítéletben foglalt mérlegelés felülmérlegelését kéri.

[34] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[35] Nincs helye a felülvizsgálati kérelemnek a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében történő befogadására, amennyiben a befogadás alapjául megjelölt jogkérdésben a Kúria közzétett gyakorlattal rendelkezik.

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[37] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[38] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. október 21.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: